

Література:

1. Дорога к академическому совершенству: Становление исследовательских университетов мирового класса / под ред. Ф. Дж. Альтбаха, Д. Салим ; пер. с англ. публикации Всемирного банка. – Москва : Изд-во «Весь мир», 2012. – 416 с.
2. Игнатов И. И. Эволюция американской университетской системы // Управление наукой и наукометрия. 2012. № 12. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/evolyutsiya-amerikanskoj-universitetskoj-sistemy/viewer> (дата обращения 31.01.202110)
3. Исследовательские университеты США: механизм интеграции науки и образования / под ред. В. Б. Супяна. – Москва : Магистр, 2009. – 399 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-041-4-110>

**ПРОБЛЕМА АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ
МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ В УКРАЇНІ**

Олексієнко Л. А.

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри соціальної роботи та мовної підготовки
Філія «Кременчуцький інститут вищого навчального закладу
«Університет імені Альфреда Нобеля»*

Комар Л. В.

*старший викладач кафедри соціальної роботи та мовної підготовки
Філія «Кременчуцький інститут вищого навчального закладу
«Університет імені Альфреда Нобеля»*

Луканська Г. А.

*старший викладач кафедри соціальної роботи та мовної підготовки
Філія «Кременчуцький інститут вищого навчального закладу
«Університет імені Альфреда Нобеля»
м. Кременчук, Полтавська область, Україна*

Об'єднання держав у Європейський Союз дало поштовх до інтернаціоналізації вищої освіти країн Європи та академічної мобільності студентів, викладачів і дослідників закладів вищої освіти країн-учасниць Європейського Союзу, що дало можливість залучити їх до співпраці за

допомогою різних освітніх програм (Socrates, Leonardo da Vinci, Erasmus Mundus, Tempus, e-Learning тощо), обміну освітніми модулями тощо.

Формування єдиного світового освітнього простору відбувається унаслідок зближення підходів різних країн до організації освіти, а також завдяки визнанню документів про освіту інших країн.

У світі академічна мобільність має системний та організований на рівні державної політики характер, в Україні вона залишається спонтанним та індивідуальним явищем. За даними Національного інституту стратегічних досліджень, в останні 3 роки спостерігається тенденція до підвищення рівня внутрішньої мобільності студентів, у тому числі й майбутніх перекладачів, унаслідок спрощення механізму переведення студентів з одного закладу вищої освіти до іншого за допомогою трансферу та накопиченню кредитів ECTS; вступу успішних бакалаврів – випускників приватних закладів вищої освіти – до магістратури більш престижного державного закладу вищої освіти [1].

Досліджуючи реалізацію внутрішньої академічної мобільності, Семенов О. указує на розбіжності в навчальних планах підготовки перекладачів в українських закладах вищої освіти, що ускладнює перехід на навчання до спорідненого за фахом вищого навчального закладу [2]. Науковець констатує, що наявні інтегровані програми навчання та наукових досліджень увиразнюють можливості майбутнього працевлаштування; підвищують значення університетів як носіїв академічної культури в розвитку економіки країни, яка базується на знаннях та інновації [2].

Щодо зовнішньої академічної мобільності, то міжнародна академічна мобільність розвивається в Україні повільно. Незважаючи на розбіжності в освітніх програмах, студенти – майбутні перекладачі та викладачі університетів – беруть участь у міжнародних програмах і проектах академічної мобільності (Erasmus, OPTIMALE, Tempus) у рамках укладених двосторонніх договорів між університетами України та Європи. Для студентства міжнародна академічна мобільність фінансується переважно за кошти батьків, спонсорів, закордонних благодійних фондів. Стажування викладачів українських закладів вищої освіти в провідних європейських університетах ніяк не координується й не фінансується українськими закладами освіти або державою. Спільні наукові програми мають поодинокий характер, укладання міжуніверситетських двосторонніх договорів про обмін кадрами відбувається епізодично й часто має односторонній характер, оскільки іноземні університети можуть профінансувати перебування своїх фахівців за кордоном, а вітчизняні намагаються здійснювати це «за кошти приймаючої сторони» [1].

Отже, проблему академічної мобільності майбутніх перекладачів, урахувавши європейський досвід, необхідно, передусім, розв'язувати на державному рівні, забезпечивши її законодавчо-нормативно, організаційно-економічно, інформаційно та фінансово, завдяки чому заклади вищої освіти України реалізовуватимуть міжнародний обмін студентами та викладачами.

Література:

1. Академічна мобільність як фактор інтеграції України у світовий науково-освітній простір [Електронний ресурс] : [офіційний сайт] / [Національний інститут стратегічних досліджень]. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/1421/>, вільний. – Назва з екрана. – Переглянуто: 22.02.2021.

2. Семенов О. М. Формування професійної мобільності у процесі магістерської підготовки майбутніх філологів в Україні і зарубіжжі / О. М. Семенов // Порівняльна професійна педагогіка. – 2016. – № 4 (6). – С. 76–84.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-041-4-111>

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Сергійчук О. М.

кандидат історичних наук,

*доцент кафедри загальної педагогіки і педагогіки вищої школи
Університет Григорія Сковороди в Переяславі*

Багно Ю. М.

кандидат педагогічних наук,

*доцент кафедри загальної педагогіки і педагогіки вищої школи
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
м. Переяслав, Київська область, Україна*

Реформування вищої освіти в Україні перебуває на етапі перегляду вже існуючих стандартів і вимог відповідно до нормативно-правових документів, що регламентують їх діяльність. Метою освіти відповідно до Закону України «Про освіту» (2017 р.) – «всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів,